REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
În Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 coróne. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 167. **Brașov, Miercuri 31 Iulie (13 August).** **1902.**

Congresul macedonean.

In fie-care an, cam pe vremea acésta, obicinuesce a-se întruni în Sofia așa numitul congres macedonén. Acest congres are menirea să dea agitației și propagandei ligei macedonene un fel de sancțiune din partea poporului. Bulgarii din acéstă ligă, carĭ pe lângă firea lor neastâmpărată și mult înclinată spre violență, mai desvóltă și o porțiune mare de fanatism, vor să țină mereu deschisă cestiunea Macedoniei. Incât pentru cei din tovărășia lui Sarafoff, ei nutresc dorința de a face să isbucnéscă, déca s'ar puté în 24 de óre, revoluțiunea în Macedonia, deși programul lor „oficial“ nu cere decât autonomia pentru Macedonia.

Orĭ și cum Sarafoff, cu tóte că fusese delăturat la congresul din anul trecut dela conducerea comitetului macedonean, totuși stăpânesce mai mult pasiunile poporului bulgar, decât le póte stăpâni generalul Zonceff, care il înlocuesce de atuncĭ încóce în fruntea acelui comitet. De óre-ce însă principele Ferdinand și guvernul, séu, cum s'ar mai dice, Bulgaria oficială, în urma presiunilor din afară și chiar a dorinței guvernului rusesc se văd constrînșĭ de-ocamdată a ține în frîu propaganda în Macedonia și a împiedeca orĭ-ce erupțiune nechibzuită a patimilor și a fanatismului, ce-l ațîță mereu Sarafoff cu ómenii săi, de fapt preponderéză în comitet direcțiunea mai precaută a generalului Zonceff, care a avut majoritatea și în prima ședință a congresului, de Dumineca. Majoritatea este ce-i drept neinsemnată, ceea-ce s'a dovedit și la alegerea președintelui congresului. Boris Sarafoff, care nu încetéză nicĭ un moment de a turna oleiu pe foc a și întrebuințat ocasiunea deja în prima di de a-se împotrivi până la cuțite direcțiunei comitetului actual, predicând rescóla generală în Macedonia.

Două momente fac, ca congresul de față macedonean să câștige o importanță deosebită. Mai întâiŭ însuși comitetul, care a pregătit congresul, a adresat puterilor un memorand, în care se înșiră dorințele și gravaminele bulgare cu privire la Macedonia. Aceste culminéză în pretensiunea de a se da vilaetelor turcescĭ, din carĭ se compune provincia Macedonia, o administrație autonomă, cam după modelul celei de pe insula Creta; apoi mai pretind ca un guvernor cu reședința în Salonic să fie pus în fruntea guvernului responsabil.

Al doilea moment este, că tocmai acuma ambasadorii din Constantinopol ai marilor puterĭ au început lucrarea unui proiect de reforme ce-l vor presenta și-l vor recomanda înaltei Pórte.

Dumnedeu mai scie ce se va alege de reformele, ce ar dori mai ales unele dintre puterĭ să le introducă Turcia, de silă și de bunăvoie, ca să pună stavilă astfel unor nouă încurcăturĭ și catastrofe.

Congresul macedonean va primi, firesce, de al său programul, ce este specificat în memorandul amintit al comitetului. Bulgarii macedonenĭ vor fi de-ocamdată destul de **mulțumițĭ** cu acest program, care are în vedere esclusiv numai interesele Bulgarilor. Grecii, Turcii, Aromânii și Albanesii din acea provincie însă nu se vor învoi nicĭ decum să ajungă cu totul sub influința bulgară. Este adunată decĭ destulă materie de disensiunĭ și de certe și representanții; puterilor, venind și ei cu programul lor de reforme, vor face numai, ca confusiunea să fie și mai mare.

Intr'aseea comitetul macedonean și Sarafoffii lucréză neîncetat aci pe față aci în ascuns la subminarea stărilor și la pregătirea revoluțiunei în Macedonia.

Așa stau adĭ lucrurile în acéstă importantă cestiune și cine scie cum vor sta mâne, când póte marele protector și liberator al Bulgarilor dela Neva nu va mai ține așa de mult, cum ține astadĭ, la *status quo* în peninsula balcanică?

Congresul macedonean. Din *Sofia*, se depeșéză cu data de 10 August: Astădĭ s'a deschis congresul macedonean. Delegații sunt în număr de 74, între carĭ se află și două profesóre. Inaintea prândului s'a desbătut chestiunea primirei delegaților societăților nerecunoscute de comitet. Majoritatea a respins acéstă cerere. După prând s'a ales biuroul congresului. Președinte a fost ales Panoff, avocat din Vidin. Alegerea s'a făcut cu 32 contra 29 voturĭ. Minoritatea a protestat că alegerea nu e legală. Astă-séră Boris Sarafoff a ținut o întrunire a delegaților partisanĭ ai săi, în care a adus acusărĭ violente comitetului. S'a cerut să se lanseze un manifest pentru rescóla generală în Macedonia și a numit pe membrii comitetului mișei. Sarafoff a propus, ca mâine toți delegații nerecunoscuțĭ, în număr de 30, să se ducă în corpore în ședința congresului, întrebuințând la necesitate chiar arme.

La congres au sosit numeroșĭ membri ai comitetului macedonean, carĭ trăiesc în străinătate. Intre aceștia e și fostul căpitan *Panița*, fratele maiorului *Panița*, care fusese executat de Stambulov. Din Macedonia s'au presentat fórte puținĭ delegați din causa, că guvernul turcesc a supraveghiat fórte sever granițele. Organul oficial al comitetului macedonian „*L'Autonomie*“ scrie, că în Macedonia se prepară revoluție, pe care o organiséză fostul colonel *Iankow*. Insurgenții dispun de banĭ mulțĭ și de arme. Colonelul Iankow are două tunurĭ sistem Maxim.

Victimele legii congreganiste.

Esecutarea legii congreganiste a avut ca urmare și victime. Așa prefectul departamentului *Loire* a suspendat patru primarĭ din causa nesupunerii lor față cu ordinele guvernului. Tribunalul din *Cholet* a condamnat pe doi călugărĭ la 8 dile, respective o lună arest pentru violarea sigiliilor aplicate pe porțile școlilor congreganiste. Dér și mai semnificativă este denegarea supunerei din partea unui locotenent colonel în departamentul *Vannes*. Prefectul de Vannes rugase pe generalul Frater, să-ĭ trimită un escadron de cavalerie, care să sprijinéscă administrația în esecutarea legii. Generalul a trimis un detașament de soldați sub comanda locotenent-colonelului *Saint-Rémy*. Locotenent-colonelul *a refusat a se supune*, declarând, că convingerea sa religiósă îl oprește a coopera la închiderea școlelor congreganiste. Generalul a pedepsit pe Saint-Rémy cu arest, pe care ministrul de resboiŭ l'a preschimbat în arest de cetate. Locotenent-colonelul va fi internat în cetatea Belle-Isle și va fi dat în judecată pentru violarea disciplinei. — Etă decĭ inaugurarea unui „Kulturkampf“ în Franța, care a început deja să culégă victime!

Unificarea limbei literare române.

De **M. Străjanu.**

(Urmare.)

Scriitorii cei bunĭ ne pot servi și în acésta privință ca model.

Din toți poeții noștri, Alecsandri are limba cea mai românéscă, pentru-că el și-a făcut educațiunea literară prin studiul poesiei poporane, a cărei comoară el a scos'o mai întâiŭ la lumină. De aceea în scrierile sale mai vechĭ e lucru rar să vedĭ un neologism. Insă înaintând cu timpul a început să priméscă și el câte un latinism, ca *sacru, celebrez, desperare, tesaurĭ, secularĭ, paginĭ gloriose, demn, nedemn* ca d. e. în următórele versurĭ:

„Sub cercul *splendid* al Provenții,
Eu, cântăreț din resărit
La voi, maestrii ai *cadenții*
Viu și vĕ dic: „Bine-am găsit!“
(*Brind.*)

„Din *seculĭ dispărută* în nóptea negurósă
Tu adĭ *apari* în lume, *coronă majestoasă*
Cu opt *regeștĭ floróne*, *insemn* neperitor.
De *glorie*, mărire, tărie și *onor*.
(*Imnul Coronei.*)

Limba poetului din cei de pe urmă ani ai activității sale nu este întocmai aceeașĭ ca în primele sale scrierĭ. Ea s'a reînoit în câtva; și această schimbare o cere însașĭ legea progresului. Limba este espresiunea cugetării; ear cugetarea și

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Incoronare întârdiată.

...La dou-decĭ și șése Iunie a anului acestuia, avea să se facă încoronarea lui Eduard al VII-lea, Regele regatului unit, al Marei Britanii și al Irlandei, apĕrătorul credinței, împĕratul Indiei, domnul pămenturilor dincolo de mărĭ etc. și toți representanții din acest vast imperiu, începĕnd dela ducii englesĭ până la miniștrii Australienĭ și Sud-Africanĭ trimișĭ din Zelanda-nouă și până la Sultanul dela Perak și Maharadja dela Bikanir și Zaipur séu Regele negru dela Barotse. Intréga acéstă putere, istorie și present, Europa și tóte continentele, aveau să trécă în procesiune înaintea cetățenilor, celei mai marĭ capitale din lume. Dér étă, că din impenetrabilul zid de norĭ, prin care trecem cât trăim, veni altă dispoziție. Ca și cum deul Neptun, iritat se restesce, cătră vênturĭ, așa resună: Vĕ voiŭ arĕta eu vouĕ două-decĭ și șése Iunie! Imperiul universal are lipsă de-o pregătire de multe lunĭ spre a se aduna la un punct. Eduard al șeptelea are însă și intestine ca orĭ-care alt om. Atuncĭ mâna ce ieși din impenetrabilul zid de norĭ, scormoni puțin în intestinele regelui, și conductul fără sémă se opri.

Intregul spectacol fusese grandios pregătit. Mai mare decât orĭ-ce, a fost însă totuși acésta împedecare. Un imperiu universal a voit să-și repeteze pentru câte-va óre icóna desvoltării sale, și o rană dintr'un intestin nimicĭ tóte calculele. Ce ești tu Rege strălucit în mantia de încoronare, a căreia códă se întinde până în evul mediu? Acum zacĭ pe targă și ești un sĕrman om bolnav. Intr'o clipită hermelinul e luat de pe tine, insigniile imperiului se aruncă 'ntr'un colț și sabia simbolică se ascunde 'n técă. Acum numai e de nicĭ o trébă evul mediu*) Afară cu cuțitele antiseptice ale presentului!

Unui Plantagenet orĭ Tudor, unui Lancaster orĭ Stuart putea să i-se întêmple tot aceea cu două dile înaintea încoronării; dér omul putea să se rămășască pe o sumă mare, că bolnavul ar fi fost pierdut. Medicilor din timpurile frumóse atât de bogate în embleme nicĭ nu le-ar fi trecut prin minte felul și natura acestei bóle. Acum însă sta la patul regelui lordul Lister, vindecătorul de rane. Și din oră 'n oră se transmiteau prin sîrme scirĭ din Buckingham Palace până la Canada și insulele Falkland, până la Captown și Sidney. Tótă lumea, care se închină corónei engleze a luat parte la durerile regelui. Nicĭ așa ceva n'a cunoscut evul mediu. Căcĭ sĕrmele prin carĭ scirile pot să sbóre încolo, ér simpatiile înderĕt, au fost aședate numai în epoca domnireĭ reginei Victoria.

Pentru regele sănĕtos era plănuită o plimbare prin evul mediu, dar regele bolnav a fost readus curênd la present. Aicĭ își găsi reînsănĕtoșarea. Dér n'a fost una obicinuită ci o reînsănătoșare regală. Câte îmbunătățirĭ fine nu încunjurau acest pat distins. Ómenilor bogațĭ le sunt accesibile deja acum aprópe tóte, dér pentru cei mijloci și sĕracĭ astfel de posibilitățĭ înótă încă pe valurile viitorului. Pe regele reconvalescent îl duseră pe yachtul sĕu ca să-șĭ vină mai iute în puterĭ. Mulțĭ se vor fi mirat de acésta, fiind-că nu cunosc plăcerile, ce le procură Yacting-ul. Este acésta o viĕță atrăgĕtóre, în natură și cu natura, rĕmânênd omul încunjurat de cel mai mare comfort. Aerul cel mai curat, singurătatea atât de adêncă cum o vreai, orĭ societatea câtor-va amicĭ aleșĭ, țĕrmul atât de aprópe séu atât de depărtat cum îțĭ convine. Traversezĭ ape *ad libilum*, visitezĭ porturile, ce le doresc̆ĭ, și disparĭ undeva îndată ce ți-s'a urît de uscat, orĭ îndată ce câtva timp nu mai voiescĭ să primescĭ scrisorĭ.

Yachtul trebue să aibă un căpitan cuminte în care să te poțĭ încrede și un bucătar cum să cade. Cărțile nu pot lipsi în salon de pildă Shakespeare, Plutarch Montaigne ș. a. Poțĭ lua cu tine și alte

*) Alusiune la costumele și ceremoniile încoronării, luate din evul mediu.

ideile, cari o compun, se schimbă mereu, ca și organismul omenesc. Conform legii desvoltării limbelor, câtă vreme ideia unui lucru rĕmâne întreagă, în consciința poporului, rĕmâne şi cuvêntul care o esprimă, cu tóte sunetele ce'l compun. Modificându-se ideia, se modifică și cuvêntul schimbând unele sunete. Aşa din *libertare*, care în graiul poporului roman însemna a face pe cineva *libertus*, a-l libera din sclavie, poporul român a făcut cu timpul *iertare*. Vorba esprimă o idee, care sémĕnă cu cea veche, dar care nu mai e aceeaşĭ. Alte-orĭ se pierde ideia şi cuvêntul se uită; sau ideile se esprimă prin alte cuvinte mai corespunḑĕtóre şi mai întrebuințate.

Aşa în versurile citate, neologismele: *coronă majestósă* esprimă ideia suveranităţii naționale, al cărei înțeles nu se cuprinde în vorba *cunună*, întrebuințată la cununia mirilor séu în alte ocasiunĭ serbătorescĭ.

Regeşti florône, sunt podóbele asemeni florilor de pe coróna regelui. Iar *rege* și *regesc* înseamnă idei ce nu se pot esprima prin *craiŭ* şi *crăesc*. Românii nicĭ-odată n'au numit pe suveranii lor decât *împĕrați* séu *domnĭ*. Numirea de rege, urgisită de Romanĭ, împreună cu ideia, dela alungarea Tarquinilor, n'a trecut în graiul poporului român. El a luat vorba craiŭ, dela strĕinĭ (după dictionarul academic de la *Κυράλιος*, o formă din gr. *Κύριος* domnitor) însĕ numai pentru suveranii strĕinĭ, séu în înțeles rĕu, pentru omul desfrînat. Inţeles bun mai are acest cuvînt numai în cântecile de stea, care se scie că sunt de origine cărturărescă.

Nicĭ o limbă nu rĕmâne staționară cu atât mai puțin limbile literare. O causă care face ca limbile literare sĕ fie mult mai supuse reînoirei de cât graiul poporului, mai mult séu mai puțin conservativ, este cultura intelectuală. Prin cultură întră în viața intelectuală a unei națiunĭ, o mulțime de idei și nuanțe de idei nouĕ, pentru carĭ nu se află cuvinte corespunḑĕtóre în graiul poporului. Și la noi trebuia sĕ se întêmple acésta într'o mĕsură mult mai mare decât la alţii; pentru-că noi întrând repede în comunicațiune cu alte națiunĭ mai culte, am înaintat într'un veac cât alte popóră în douĕ séu trei veacurĭ.

Orĭ-cât de conservativĭ am fi în conservarea limbii, nu ne putem lipsì de neologisme. Este acum întrebarea: cum, de unde și în ce mĕsură sĕ luăm neologismele trebuitóre?

La acéstă întrebare încă aflăm rĕspuns în scrierile celor mai vechĭ cărturarĭ românĭ.

In prefața bibliei dela Alba Iulia, din 1648, ni-se spun, sub nr.-ul 3, următórele: „De acésta încă vom sĕ ştiţĭ, că vedem că unele cuvinte unii le-au isvodit într'un chip, alții într'altul, ear noi le-am lăsat cum au fost în isvodul grecesc, vĕḑênd că alte limbĭ încă le ţin aşa, cumu-i *sinagogă... gangrenă*, şi pietrii scumpe, carele nu ştiu românește....“

Dintre literaţii mai noi fórte bune poveţe ne dau în acéstă privință C. Negruzzi în scrisorile sale. (Publicate în convorbirĭ literare din 1876, 1877 şi 1878 şi în Pĕcatele tinereţelor). Eliade în prefaţa gramaticei sale din 1827 ş. a. — Cuvintele, care nu le găsim în limba poporului nostru, sĕ le împrumutăm — ḑice Eliade — din limbile înrudite cu a nóstră şi sĕ le românisăm. Dér sĕ împrumutăm numai atâtea câte ne trebue și unde ne trebuesc; sĕ nu facem ca negustoriĭ, care împrumută fără socotélă şi pe urmă bancrotéză. Insăşĭ limba primilor noștri filologĭ, a lui S. Micul, Șincai și Petru Maior este mult mai românéscă şi decĭ mult mai bună decât teoria lor.

Nime însĕ n'a studiat mai bine acéstă cestiune decât d. T. Maiorescu care prin criticele sale a arătat și a întemeiat în mod scientific direcțiunea cea bună, atât în limbă şi în literatură cât şi în întrégă viéța nóstră culturală. Pentru aceea ar fi de dorit ca, pentru a înlătura deosebirile, carĭ mai esistă încă în limba nóstră literară dintr'o provincie într'alta sĕ se rĕspândécă cât mai mult criticele d-lui Maiorescu, în special cele relative la limba şi ortografia română, şi sĕ se vulgariseze principiile sale prin şcólă, în manualele didactice şi prin ḑiaristică.

Aicĭ mĕ voiŭ mărginì a cita séu a resuma numai câte-va fragmente din articolul „In contra neologismelor“, publicat în volumul II al Criticelor:

„Principiile neologismelor le putem despărţi în patru regule, pe carĭ le vom espune în paginile următóre şi vom căuta a le întemeia.

I.

„Acolo, unde pe lângă cuvêntul slavon esistă în limba românéscă populară un cuvênt curat român, cuvêntul slavon trebue sĕ fie depărtat și cuvêntul român păstrat.

„Vom ḑice dér binecuvêntare, şi nu blagoslovenie, vom ḑice preacurată și nu precistă, bunavestire şi nu blagoveştenie“.

Acéstă regulă e mai însemnată în aplicarea ei la cărţile bisericescĭ. In România pe multe locurĭ se întrebuințéză în biserică și mănăstirĭ o limbă încărcată de slavonisme netrebuitóre. Și acésta pentru că esagerarea unor neologiştĭ, carĭ s'au încercat sĕ întroducă în biblie schimbărĭ şi espresiunĭ recomandate de o filologie nepricepută şi trecĕtóre, au făcut pe capii bisericei sĕ se împotrivéscă în contra tuturor schimbărilor. de teama schimbărilor celor rele séu pripite. Şi fără conlucrarea episcopilor nu ne putem aștepta la nicĭ o reformă în biserică.

II.

„Acolo unde avem în limba nóstră obicĭnuită un cuvênt de origine latină, nu trebue sĕ întroducem altul neologist. Vom ḑice dér împrejurare şi nicĭ odată cercustanță séu circonstanţă, binecuvêntare şi nu benedicţiune.

„Și acéstă regulă este dela sine înţelésă; cu tóte acestea ea trebue anume formulată și trebue sĕ stăruim cu toţii întru păzirea ei în scrisorĭ și în ḑiare, pe catedra şcólei şi la tribuna parlamentului. Căcĭ profesorii, deputații și scriitorii noștri mai de frunte şĭ-au făcut o parte însemnată a studielor în limbĭ strĕine. De aicĭ urméză firesce, că o sumă de cuvinte şi de deprinderĭ sintactice le vin mai întâiŭ în minte sub forma limbei strĕine, pe care o cunosc mai bine.

„Insĕ cea mai uşóră deşteptare va fi de ajuns pentru a trezì pe aceştĭ scriitorĭ din felul de letargie intelectuală, în care se află, cât pentru limba lor, şi a le aduce aminte, că şi limba română are geniul ei propriu şi cuvintele ei proprii şi că acestea trebuesc cunoscute și deprinse. Mai toţĭ scim pe din afară frase din Voltaire şi Alfred de Musset, din Schiller și din Heine. Dér décă este sĕ vorbim şi sĕ scrim românesce, trebue *neapĕrat* sĕ ne dăm ostenéla de a cunósce şi biblia română în frumósa limbă din secolul al 17-lea, şi cronicarii noştri şi poveştile, poesiile şi proverbele populare. Fără acéstă cunoscință nu póte fi scriitor român.

„Și aicĭ nu vorbim în contra acelor esagerărĭ, pe carĭ le simţim mai toţĭ că sunt greşelĭ și de care prin urmare nu avem a ne teme că se vor întinde prea departe...

„Dér trebue sĕ vorbim în contra acelor neologisme de prisos carĭ se strecóră prin scrierile nóstre, fără a bate prea tare la ochĭ şi ne înstreinéză limba din ce în ce mai mult dela înțelesul ei popular. Pentru ce sĕ ḑicem d. e. *este suficient*, cuvênt pe care nu-l înțelege nicĭ un ţĕran român; şi sĕ nu ḑicem „este de ajuns“, cuvênt de origine asemenea latină, însĕ înţeles de tótă lumea? Tot așa va trebui sĕ ḑicem „a ajunge la ceva“ în loc de *a parveni* séu... *a parveni la ceva*; „agerime“ în loc de *sagacitate* „adêncit“ în loc de *aprofundat*, „din adins“ în loc de *cu intențiune*, „deşertăciune“ în loc de *vanitate*, „a aiurì“ în loc de a *delira*, a *divaga*, „a înapoia“ în loc de a *restitui*..... şi sute de alte esemple.

„Suntem încredințaţĭ că numai cu puțină luare aminte la acéstă regulă, stilul multor scriitorĭ de ai noştri s'ar îndrepta şi s'ar face adevĕrat românesc, din prea împestrițat şi strĕin cum este astăḑĭ.

(Va urma.)

De la încoronarea regelui Eduard VII.

Dăm aicĭ câteva amĕnunte interesante din actul încoronării regelui englez, care s'a sĕvîrşit în ḑiua de 9 August. Ĕtă cum s'a făcut depunerea jurămêntului:

Metropolitul păşi înaintea regelui şi îi puse întrebarea:

„Stăpâne, este Maiestatea Vóstră dispusă a depune jurămîntul?“

„Sunt dispus“.

Metropolitul adresà apoi regelui următórele întrebărĭ, la carĭ acesta rĕspunse ținênd o carte în mână:

Metropolitul: Sunteţĭ dispus a promite solemn şi a jura, că veţĭ guverna poporul acestui regat unit al Britaniei şi Irlandei, şi ţĕrile aparţinĕtóre, după legile fundamentale date de parlament şi după obiceiurĭ?

Regele: Promit solemn.

Metropolitul: Sunteţĭ dispus, pe cât stă în putinţa Maj. Vóstre, a observa în tóte actele legea, dreptatea şi grația?

Regele: Sunt dispus.

Metropolitul: Sunteţĭ dispuşĭ a păstra din tóte puterile legile divine, adevĕrata credință a evangheliei şi religiunea protestantă-reformată întemeiată prin legĭ? Şi sunteţĭ dispus a păstra şi păzi de orĭ ce violare instituțiunile bisericescĭ din Anglia, doctrina, cultul, disciplina şi jurisdicţiunea aşa cum este hotărîtă în Anglia? Şi sunteţĭ dispuşĭ a păzi tóte drepturile şi prerogativele date prin lege séu carĭ se vor da de acuma episcopilor, preoţilor şi bisericei încredinţate pazei Majestăţii Vóstre?

Regele: Tóte acestea promit a le păzi.

După acésta regele se ridicà de pe scaun şi sprijinit de lordul Great Chamberlain, se duse în fața altarului, purtându-i-se înainte sabia statului. Descoperindu-şĭ apoi capul puse jurămêntul în faţa întregului popor, că va ţinĕ cele făgăduite. La acest act puse mâna pe evanghelie şi pe biblia cea mare, pe care metropolitul o luase de pe altar şi i-o ţinù înainte, ér regele îngenunchià şi ḑise: „Lucrurile, pe carĭ le-am promis aicĭ vréu sĕ le fac şi sĕ le păzesc. Aşa sĕ-mĭ ajute Dumneḑeu!“

După acésta, regele sărutà cartea şi semnà formula jurămîntului.

Terminându-se ceremonia jurămêntului, regele fù uns de cătrămetropolit, întâiŭ în crescetul capului, ḑicênd cuvintele: Fiĭ uns cu sfântul oleiŭ, cum au fost unşĭ regii, preoţii şi profeţii, apoi pe piept, pe mânĭ, pronunțând tot-déuna formulele prescrise. Regele, care în timpul ungerii stătù în genunchĭ, se ridicà şi se aşeḑà în scaunul sftului Eduard. Pe urmă fù îmbrăcat cu mantaua imperiului, sacrificà sabia şi pintenii pe altar.

După acestea episcopiĭ îl înconjóră ér metropolitul de Canterbury şi îi pune coróna pe cap. In catedrală toţĭ privesc la acest act solemn cu respiraţia oprită, ér poporul este anunțat despre încoronare în tótă ţéra cu bubuiturĭ de tunurĭ. Peeriĭ, în numĕr de 600, pun şi ei în acest moment corónele pe capul lor, serbând în mod simbolic încoronarea regelui. Acésta este singura ocasie, când şi peeriĭ au dreptul sĕ pórte coróna.

După încoronare, regele se urcă la tron, înaintea căruia se opresce stând în picióre pănă vine metropolitul şi punêndu-i mâna pe piept îl forțéză cu blândeţe a-se aşeḑa în tron. Regele este încoronat şi urcat pe tron.

In acest moment metropolitul şi toţĭ episcopii îngenunche în fața regelui şi depun jurămêntul. Bĕtrânul metropolit în etate de 81 anĭ, sărută pe rege pe obrazul stâng.

După încoronarea regelui, se unge şi se încoronéză şi regina, în care moment soţiile peerilor pun şi ele corónele pe cap.

SCIRILE DILEI.

— 30 Iulie.

Procesul „Cărţii de Aur“. „T. R.“ din Sibiiu aduce scirea, că d-nul T. V. Păcăţianu, autorul şi editorul „Cărţii de Aur“ a fost citat erĭ de urgență înaintea judecătorului de instrucţie de la tribunalul din Sibiiu, d-l Gődri Sándor, pentru a rĕspunde, pe lângă unele întrebărĭ de mică importanţă, la întrebarea, décă primesce séu nu rĕspunderea pentru cele cuprinse în „Cartea de Aur“ vol. I, pentru care i-s'a intentat proces de pressă? D-nul Păcăţianu a declarat, că după-ce cartea sa nu e alta decât o simplă adunare de documente şi date istorice, pe carĭ nu d-sa le-a compus, ci aşa le-a aflat publicate la alţii, — ca autor nu póte primi nicĭ o rĕspundere pentru cuprinsul cărţii, ci responsabilitatea póte sĕ cadă asupra sa numai pentru editarea cărţii. S'a încheiat proces verbal despre declaraţiunile făcute, şi cu acésta cercetarea în procesul pentru „Cartea de Aur“ e terminată. Actele vor fi trimise acum la Cluşiŭ, pentru-ca procurorul sĕ-şĭ formuleze rechisitorul.

Regele Carol la Gastein. Se anunţă, că Regele Carol va urma la Gastein o cură de 20 ḑile, după care se va duce la Ragatz şi apoi la castelul Weinburg. Regele şi regina nu se vor întórce în România înainte de 15 Septemvrie v.

Principele Carol la Iaşĭ. A. S. R. Principele Carol va fi instalat în şcóla militară din Iaşĭ la 15 Septemvrie; Principele Carol va sosi în a doua Capitală a ţĕrei în diminéța ḑilei de 15 Septemvrie şi va fi condus cu onorurile cuvenite de la gară în palatul Roznovanu, care-i este destinat ca locuinţă în tot timpul şederei în Iaşĭ. In cas, décă palatul nu va fi complect mobilat pănă la acéstă dată Principele va fi instalat în localul şcólei militare, unde va primi tótă îngrijirea sub speciala supraveghiare a d-lui colonel Alexandrescu.

Cursurile le va urma în clasă, alăturea de toţĭ cei-lalţĭ elevĭ ai şcólei şi va participa la tóte instrucţiile ce se vor face în cursul anului. Principele Carol va rĕmâné în şcólă numai în órele de cursurĭ, ér pe cele-lalte le va petrece în palatul sĕu, unde i-se pune la disposiţie suita compusă de mai mulţĭ ofiţerĭ din garnisóna Iaşĭ.

---

cărţĭ, asta-i cestiune de gust. Shakespeare e fórte bun, el are respiraţia pentru mare. Și cu altă societate se póte cineva provedé. Amicii nu strică, pe câtă vreme îi ai pe corabie, şi décă eştĭ tînĕr mai afli acolo întrebuinţare chiar şi pentru un amor. Dér cu înţelepciunea orĭ cu etatea, cresce şi cerința, de a-te afla singur pe Yacht, de a nu fi cu consideraţii şi de a nu profana tăcerea mării cu flecării. Atuncĭ şéde omul bucuros în ḑilele senine pe fotoliu, lăsând ca vêntnl cel uşor sĕ-i împrăscie óre întregĭ gândurile.

Acésta e noua descoperire despre corabia de lecuire. Regele însănĕtoşindu-se a atras asupra ei atenţiunea generală. Póte fi desvoltată în modul cel mai diferit. Nu va trece mult şi vom avé şi sanatorii plutitóre. Colosalele corăbii ale societăţilor, cu care cineva merge iérna în Orient, ér vara când sunt căldurile marĭ, la capul nordic, nu sunt în realitate de cât astfel de localităţĭ pentru cură climatică, ce-'şĭ schimbă mereu posiţia geografică.

Regele Eduard al VII-lea însĕ şĭ-a recâştigat puterile pe mare şi tămăduit a debarcat pe uscat. Adevĕrat, că conductul incoronării a trebuit sĕ fie mai scurtat şi mai contras pentru cel reînviat, pompa cea estra-ordinară s'a mai simplificat întru câtva şi amicii spectacolelor se vĕḑură póte scurtaţĭ în aşteptările lor. Şi totuşĭ acéstă încoronare întârdiată nu e mai sĕracă în reflexe din evul mediu, de cât ar fi fost cea plănuită mai întâiŭ. Un óspe de mare însemnătate, la care nu se gândiseră atuncĭ, s'a alăturat la conduct. Măiestrii de odinióră îl cunosceau şi obicĭnuiau a-l zugrăvi cu cordialitatea şi naivitatea lor, când descriau vecĭnicul mers al lumei. Ei îi dădură chiar pas înaintea împĕraţilor şi regilor şi episcopilor şi domnilor. Vechiul lui nume este: cumĕtra mórte.

(„N. Fr. Pr.“) T. H.“

De la şcólă principele Carol va fi însoţit şi condus acasă de către un ofiţer. Casa regală a însărcinat în special pe d-l colonel Alexandrescu sĕ-şi depue tótă ostenéla ca principele sĕ nu sufere lipsă de nimic ce va dori, şi cursurile sĕ le priméscă în mod sistematic.

Nu se scie încă décă la sosirea în Iaşi şi la instalarea în şcólă va sosi şi Principele Ferdinand. Acest lucru este posibil şi se va decide imediat după întórcerea în Bucurescĭ a principilor moştenitorĭ.

In casul, când principele Ferdinand va însoţi pe principele Carol pentru a asista la instalarea sa în şcólă, acésta se va face cu deosebită solemnitate. Principele Ferdinand va asista la câte-va lecţii dela început şi după 2 ḑile se va reîntórce în Capitală.

Petrecerea din Fizeşul Gherlei. „Un participant“ ne scrie din Fizeşul Gherlei, că la petrecerea dată în ḑiua de 20 Iulie s'au încasat în total 216 coróne, din carĭ s'au cheltuit 159 coróne 40 banĭ, rĕmânĕnd un venit netto de 56 c. 40 banĭ, care sumă „s'a predat destinaţiunei sale“ (Bisericei din localitate, décă ne aducem bine aminte). Contribuirĭ au întrat de la: T. Boca Someşanul 3 cor. 20 banĭ. A. Fogarasi 2 cor. P. Cheresteş 1 cor. 60 banĭ, V. Tămaş 1 cor. 20 banĭ, Fekete Lazar 1 cor., A. Todoranu 80 banĭ, d-na M. Pop 80 banĭ, d-şóra A. Török 80 banĭ, d-na Bochiş 80 banĭ, C. Muste 80 banĭ, N. Heisman 80 banĭ. Participantul esprimă mulţumirĭ tuturor spriginitorilor acestei petrecerĭ. Se scrisese prin ḑiare, că de la acéstă petrecere „românéscă“, conversaţia românéscă a fost espulsată. „Participantul“ ne asigură, că „nicĭ din inimile Românilor de pe aicĭ nu s'a stins sentimentul naţional“. — Nu s'a stins?... Atâta încă nu e de ajuns. Sentimentul naţional trebue sĕ ardă viu şi décă „nu s'a stins“, atuncĭ trebue sĕ se manifeste şi prin „graiul naţional“. — Aşa sĕ fie în viitor!

Receptie la ambasada englesă în Bucurescĭ. Duminecă a avut loc la legaţiunea englesă din capitală o recepţiune cu ocasiunea încoronărei regelui Eduard al VII-lea al Angliei. Toţĭ membrii corpului diplomatic aflaţĭ în Capitală, precum şi membrii coloniei englese, au participat la recepţiune.

„Albina“ institut de credit şi economii în Sibiiu publică bilanţul semestral încheiat cu 30 Iunie a. c. din care se vede, că profitul curat în acest semestru este de cor. 137,022·15, cu cor. 8241 — *maĭ mare*, decât la 30 Iunie 1901.

Intêmpinare. Aséră primirăm întârḑiat o telegramă din Arad dela d-l Dr. *Ştefan C. Pop*, advocat, în care protestéză contra insinuărilor, ce s'au făcut în colónele „Tribunei Poporului“ la adresa d-sale, în legătură cu atitudinea sa la congregaţia trecută din Arad.

Demonstraţie antimaghiară. La băile din Lipik s'a dat ḑilele acestea o serbare. Cu acéstă ocasiune s'a pus pe un pavilion un steag unguresc, alăturea de cel croat. Nisce tinerĭ croaţĭ au înlăturat acel steag şi au strigat „Pereat Kossuth“.— Ḑiarele unguresci sunt fórte iritate din causa acestei nouĕ demonstraţii antimaghiare.

Greva muncitorilor agricolĭ din Galiţia. Un Rus domiciliat în Galiţia publică în „Przeglond“ din Leov o corespondenţă din care luăm următórele: „Greva din Galiţia este condusă de aceeaşĭ mână, care a avut conducerea şi la revoltele ţĕrănescĭ din Charkow şi Poltava. Organisaţia cuprinde în sine tóte regiunile locuite de Rutenĭ în Austria şi Rusia şi se împarte în 200 departamente cu o conducere centrală în Viena. In Galiţia de ost mişcarea tinde înainte de tóte sĕ ruineze şlahta polonă, apoi a-i subjuga pe toţĭ Polonii. Autorul corespondenţei, pe care Rutenii îl credeau de omul lor, fusese şi el însărcinat sĕ împartă broşurĭ aţîţătóre la grevă în comunele rurale. El primise şi un insigniu, prin care se putea legitima la cei iniţiaţĭ. Insigniul este format din un scut mic alb de tinichea pe care se vede emblema „Ruteniei“ şi douĕ mânĭ îmbinate ca la rugăciune“.

Călugăriţe expulsate. Călugăriţele de la Plougonuen au fost expulsate în ḑiua de 9 August a trebuit însĕ ca porţile şcólei sĕ fie sparte pentru-ca representanţii autorităţei sĕ pótă pĕtrunde în şcólă. La Saint-Yri, comisarul a întîmpinat o viuă resistenţă. In cele din urmă însĕ, decretul de închidere a fost îndeplinit. La Trefflagat, agenţii au trebuit la început sĕ se retragă înaintea manifestanţilor, carĭ asvîrleau cu pietre. O companie de infanterie a fost chemată pentru a sprijini pe agenţĭ. Cedând forţei, apărĕtorii şcólei s'au împrăsciat.

Esecuţia unui asasin. Din Banjaluka (Bosnia) se depeşéză, că acolo a avut loc la 10 l. c. esecuţia condamnatului Maric. Acesta, spre a-se puté căsĕtori cu soţia lui Pzic, l'a asasinat şi i-a tăiat apoi cadavrul în bucăţĭ. Condamnatul a fost spânzurat de călĕul Seyfried, din Sarajevo. Ajutórele călĕului au trebuit sĕ-l tîrască pe jumĕtate leşinat. Agonia a durat trei minute.

Memorandul sioniştilor. Din Constantinopol se depeşéză, că sultanul a primit memorandul societăţei sioniste din Londra, în care se expune noul proiect pentru colonisarea evreilor în Palestina.

Ce e bun, nu e scump. Se atrage atenţiunea on. public strĕin, că la cumpĕrăturile ce le face, sĕ aibă în vedere firma *M. L. Laszlo succesor Iuliu Popp*, tergu Inului 29. Piaţa Francisc Iosif, unde se vînd cu preţurĭ reduse toţĭ articulii de seson.

Academia Română.

Concursurĭ pentru premii.

1902.

— Fine. —

XXV. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1907 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Inrîuririle curentelor străine în evoluţiunea limbii şi literaturii române din secolul XIX“. — (Decis. 3 Aprilie 1902).

Lucrarea se va face după următorul program: Starea culturală a ţĕrilor la sfîrşitul secolului XVIII. Elementul slavon şi elementul grecesc în limba vorbită şi scrisă. Invĕţămîntul public şi privat sub înrîurirea grecéscă. Manifestarea curentului frances la noi în educaţiunea claselor superióre. Văcărescii şi poesia lor. Cum se învaţă limba românéscă? Mişcarea literară sub domnia lui Caragea Vodă. Teatrul de la Cişméua roşie şi Domniţa Ralu. Alexandru Şuţu-Vodă şi eforia teatrelor din ţéră. Gheorghe Asachi şi Gheorghe Lazăr. Şcóla românéscă şi începuturile ei. Eliade-Rădulescu. Tipografiile române şi cărţile bisericescĭ şi didactice. *Curierul românesc* şi *Albina Moldovei*. Societatea filarmonică din Bucurescĭ şi Iaşĭ. Eliade, Câmpineanu, Aristia, Asachi. Inceputurile teatrului român, Scriitorĭ şi traducĕtorĭ dramaticĭ. Limba oficială, limba literară şi limba vorbită. Primii poeţĭ şi primele poesii. *Curierul de ambe-sexe*. Teatrul străin şi teatrul român. Lupta pentru statornicirea progresul scenei naţionale. V. Alecsandrĭ, C. Negruzzi, M. Kogâlniceanu. Mişcarea literară în Moldova. Scrierĭ şi publicaţiunĭ. Repertoriu. Actorĭ. Resultate obţinute. Inrurirea educaţiunei date tinerimii române în Francia şi Germania asupra culturii naţionale. *Pruncul român.—Zimbrul.—Gazeta Moldovei.* Starea societăţii române la mijlocul vécului trecut. Limba literatura în şcólă şi societate. Sf. Sava şi Academia Mihăilénă. Mişcarea de reînviere culturală. *Gazeta Transilvaniei, Foia pentru minte, inimă 'şi literatură.* Duelgiiĭ Bonjuriştii. Influenţa francesă şi influenţa germană asupra spiritelor şi năravurilor nóstre sociale în acea epocă. Teatrele (frances, german, italian). Cărţile didactice. Poesiile, române strĕine şi influenţa lor asupra nóstră. Profesorii ardelenĭ. bănăţenĭ şi bucovinenĭ şi înrîurirea curentului germano-latin asupra culturii naţionale.

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1906,

XXVI. *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1907 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoricul Căilor ferate din România şi influenţa lor din punctul de vedere economic, social şi politic“. — (Decis. 6 Aprilie 1902).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1906.

XXVII. *Premiul Princesa Alina Ştirbei* se va decerne în sesiunea generală din anul 1910 pentru cea mai bună:

„Cartea de lectură pentru şcólole secundare“.

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1909.

XXVIII. *Premiul Princesa Alina Ştirbei* se va decerne în sesiunea generală din anul 1914 pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

„Principiile morale şi creştinescĭ de carĭ trebue sĕ se conducă părinţii în educaţiunea copiilor lor“. — (Decis. 6 Aprilie 1902).

Premiul este 8·500 lei, în care sumă se cuprind premiul autorului şi cheltuelile de tipărirea scrierii (de minimum 30 cóel de tipar garmond), în 1.000 exemplare, din carĭ 800 ale autorului şi 200 ale Academiei.

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1913.

* * *

Nota. — Manuscriptele lucrărilor puse la concursurile premiilor de sub N-rii VIII—XXVIII se vor presenta anonime, purtând o devisă, care va fi reprodusă pe un plic sigilat, cuprinḑênd numele concurentului. Academia îşĭ reservă dreptul de-a tipărĭ în publicaţiunile sale lucrările ce se vor premia. Premiile se vor da autorilor numai după tipărirea lucrărilor premiate. Manuscriptele nepremiate rĕmân în colecţiunile Academiei. — (Decis. 6 Aprilie 1902).

Concurenţii sunt obligaţĭ a arătă totdéuna în scris pentru care anume premiŭ presintă lucrările la concurs.

Producţiunĭ şi petrecerĭ.

Românii din comuna Tur învită la petrecerea de vară ce se va da în Tür la 28 August st. n. a. c. din incidentul adunării generale a despĕrţămêntului XI Blaşiŭ al *„Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român“*. Intrarea: de persónă 1 corónă. Venitul net este destinat pentru şcóla română gr. cat. Contribuirile generóse se primesc cu mulţumire şi se vor publica. *Tür*, la 5 August 1902. *Comitetul aranjator.*

Program: 1) La 9 óre a. m. primirea comitetului şi imediat după aceea celebrarea sf. Liturgiĭ. 2) La 11 óre a. m. şedinţa. 3) La $1^1/_2$ óre p. m. banchet. 4) La 4 óre p. m. plecare în corpore cu musica în Bratei din curtea şcólei la locul destinat pentru petrecerea poporală. 5) La 7 óre séra dans în curtea şcólei române şi la cas de timp nefavorabil în sala şcólei.

NB. Pentru de-ale mâncării se vor îngriji stimatele familii participante, eventual un restaurator din Blaşiŭ. Cei ce doresc a participa la banchet sunt rugaţĭ pentru orientarea restauratorului a se anunţa cel mult până în 22 August st. n. la d-l Eugen Pop Pĕcuraru, teolog, în Tür, p. Blaşiŭ (Balázsfalva).

Literatura.

A apărut **„Cuvêntare contra beţiei“** de Dr. *Elie Cristea*, archidiacon. Tipografia archidiecesană, Sibiiu 1902. O broşurică de 23 paginĭ, conţinênd o predică, pe care a rostit'o d-l Dr. Cristea în biserica ortodoxă-română din Cristian (lângă Sibiiu) cu ocasiunea escursiunei aranjate din partea despărţĕmîntului Sibiiu al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român“ la 12/25 Maiŭ 1902. Acea predică, ţinută poporului mai pe scurt, oratorul a amplificat'o şi aşa amplificată a dat'o tiparului, pentru ca sĕ servéscă cu cât mai multe date acelora, carĭ vor sĕ combată patima beţiei.

„Cuvîntare ocasională“, rostită la ultimul serviciu divin celebrat în biserica din Sibiiu-cetate de Dr. *Miron E. Cristea*. O broşură de 20 paginĭ apărută de curînd la Tipografia a archidiecesană. Se scie, că în Sibiiu se zidesce acum noua catedrală, ér vechea biserică a început sĕ fie demolată. La ultimul serviciu ţinut la 30 Iunie a. c. în vechea biserică, d-l Dr. Elie *Cristea*, carele într'aceea se făcuse monach, primind numele de *Miron*, a rostit discursul, pe care îl vedem publicat în actuala broşură.

ULTIME SCIRI.

Gastein, 12 August. Regele Carol a făcut erĭ o visită marei ducese Constantin de Rusia. Marea ducesă a întors după amiaḑĭ visita regelui.

Bucurescĭ, 12 August. Pe aicĭ se svonesce, că un delegat al şcólelor congreganiste va veni în curênd în România spre a solicita guvernului autorisaţiunea de a se stabili unele din aceste şcolĭ în România. Aceeaşĭ autorisaţiune va fi cerută şi guvernului bulgar şi celui turcesc.

Roma, 12 August. Se asigură, că încă în cursul acestui an o escadră ruséscă sub comanda marelui duce Alexă Alexandrovicĭ, va visita un port al Italiei.

Londra, 12 August. Regele Eduard comunică ministrului preşedinte Balfour, că dăruesce Osbornhouse naţiunei, ca sĕ fie transformată în sanatoriu pentru ofiţerĭ.

Haga, 12 August. Stejn a declarat, că formarea unui partid intransigent al Burilor în Africa de sud este imposibilă. Din contră, singura cale pentru prosperarea Africei de sud este loialitatea. Toţĭ generalii Burilor sunt de acord cu Stejn, aşa ca Krüger şi Leyds au rĕmas isolaţĭ cu politica lor implacabilă.

Diverse.

Nuntă estraordinară. O serbare de nuntă cu proporţii într'adevĕr extraordinare a avut loc în biserica parochială Sf. Maria la Quehec, în Canada. Doi prietinĭ, anume Morin şi Rheames, ambii de origină francesă, aveau fie-care câte opt copii şi adecă patru băieţĭ şi patru fete. Afară de acésta, lucru fórte curios, băeţii lui Morin erau amoresaţĭ de fetele lui Rheames şi vice-versa. S'a făcut o căsĕtorie generală celebrată în aceeaşĭ di şi în aceiaşĭ biserică, în mijlocul unei mulţimĭ de lume considerabilă, compusă din amicĭ şi mai ales din curioşi, pe carĭ acéstă ceremonie unică în felul ei, îi atrăsese în biserica Sf. După slujbă, un mare banchet a întrunit cele douĕ familii, adecă pe cei 16 soţĭ cu 64 martorĭ, şi un numĕr estra-ordinar de rude şi prietenĭ.

Sosiţi in Braşov.

Pe ḑiua de 11 August 1902.

H. Pomul verde: Bottye, Braşov; Guggenberger, Mediaş; Dr. Hodi, Gyulavár; Pichler. Făgăraş; D-na Rădulescu, Tuşnad; Orban, M. Samson; Fodor, Pesta; Busslly, Lucca; D-na Mariato, Brăila; D-na Colmuleanu, Craiova; Goroanu, Engerliu, Hochrin, Gaster, Bucurescĭ.

H. Europa: Rozsnyay, Arad; Erdődi, Gelencze; Iacobsohn, Dresda; Dr. Moldovan, A. Repás; D-na Nanásy, Dobriţiu; Kiss, Schwenda, Reisenleitner, Novak, Pesta, Brenner, Tschurl, Assmann, Seidl, Viena; Birnberg, Buştenĭ; Săceleanu, Călăraşĭ; Stanu, Brăila, Anghelescu. Assan, Bucurescĭ.

H. Bucurescĭ: Christide, Tîrgovişte; Vlădoianu, Călăraşĭ; Berle, Brăila; Pompilian, Sinaia; Birmanescu. Zerman, Polescu Firmi, Grossu, Leonardi, Haberstadt, Pictorian, Bucurescĭ; Tannenbaum Berlin; Lilienfeld, Bucurescĭ; Somare, T.-Ocna; Bonni. A.-Iulia; Hochmann, Pesta; Dentsch, Karlsburg; Ungar, Pesta; Rethely, Pap, general de honvedi Pesta; Seidl, Pollak, Viena.

H. Orient: Ienibace, Focşanĭ; Constantinescu, Slatina; D-na Lazar, Bucurescĭ; Ambrosiŭ, Ploiescĭ; Zismann, Bucurescĭ; D-na Onciu, Hunedóra.

H. Newyork: Filipescu Sinaia; Basarabescu, Ploiescĭ; Oprescu, Bucurescĭ.

H. Grand: Schwary, Bucurescĭ; Blum, Pesta; Lilienfeld. Opreanu, Grigorescu, Roller, Bucurescĭ; Naftalo, Brăila.

*Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.***
*Redactor responsabil: **Traian H. Pop.***

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov, se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Taina norocului séu Povestea satului Nemerniceni de Tache *Brânduş*. Acésta carte e fórte potrivită pentru poporul nostru şi costă 1 cor. (+ 10 b. p.)

Balade poporale de Avram *Corcea* costă cor. 1.60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Banca de şcólă de I. *Dariu*, 30 b. dlus 10 b. p.)

Disciplina în serviciul educaţiunii de I. *Dariu*, 40 b. (plus porto 10 b)

Idealul învĕţătorului român de *I. Dariu*, 40 b (plus porto 10 b.)

Tragedia Calvarului de abat. Henry Bolo traducere în românesce de membrii soc. de lect. „Inocenţiu M. Clain" din (Blaşiu. Preţul 2 cor. pentru România. 3 lei plus 20 b. porto).

Lilice dela Pind, poesii macedonene-originale şi daco-române de P. *Vulcan*, cor. 2 (pl. porto 10 b.)

Cartea Sătênului, novele de Em. *Părăeanu* cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„In vêltóre" novele şi impresii de *Vlăhuţă*, cor. 1·2› (porto 10 b.)

„Amicul tinerimei", Anul I. foia de cunoscinţe folositóre de prof. I. *Moisil*, legat în păreţĭ tarĭ costă 5 cor. (por. 20 b.)

Dietetica poporală, scrisă cu deosebită consideraţiune la modul de veţuire a ţeranului român, de *Simeon Stoica*, medic pensionat. Conţine vre-o 25 figurĭ în text. Se vinde acum în loc de cor. 1.60 cu 1 cor. + 10 b. porto)

Umbre şi luminĭ poesii de Em. *Părăeanu*, cor. 2·50 (porto 20 b.)

Cugete şi consideraţiunĭ din esperienţa vieţii lui Arghirobarb. Conţine 170 de sfaturĭ inţelepte, scóse din păţania vieţii. Preţul 20 b. (cu posta 24 b.

Pilde şi sfaturĭ pentru popor, de *Ioan Pop Reteganul*. Cartea conţine vre-o 24 descrierĭ carĭ cuprind diferite învĕţăturĭ pentru trebuinţele ţĕranilor noştri. 50 b (+ 10 b. porto.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viéţa Românilor bihorenĭ, de *L. Rudow-Suciu*. 148 pag. 8⁰. Preţul. 1 cor (+ 10 b. porto.)

Povestea despre prinţul Ahmed al Kamel séu Pribeagul îndrăgostit Tradusă de *Dr. T.* Preţul 60 b. (+ 6 b. porto.

Buchetul, culegere de cântărĭ bĕtrânescĭ şi naţionale de I. Pop Reteganul. Preţul 50 b. (cu porto 56 b.)

Rîsete şi zîmbete, de *T. V. Gheaja*, cu 254 de anecdote, păcăliturĭ şi povestirĭ glumeţe. Preţul 60 b. (cu posta 70 b.)

125 chiuiturĭ de carĭ strigă feciorii în joc, de *I. P. Reteganul*. Pr. 24 b. cu porto 30 b.

Nopţĭ de érnă novele pentru popor, de *George Simu*. Conţine novele cu tendinţe morale. Form. 4⁰ 250 pag. Preţul cor. 1.20 (cu posta cor. 1.30)

Opşagurĭ, cât cioplite. cât pilite şi la lume împărţite, de *I. P. Reteganul*. Vre-o 60 de poesii glumeţe. Pr. 80 b. (+ p. 10 b.)

Schiţe din Italia de Teodor *Bulc*, preţul 2 cor. (+ 20 b. porto).

Amintirĭ din Grecia de Teodor *Bulc*; preţul cor. 1.20 (plus 10 b. porto).

Poesii poporale despre Avram Iancu adunate şi publicate de Simeon Fl. *Marian*. Preţul 1 cor. (+ 10 b. porto)

Musa Someşană, poesii poporale din jurul Năsĕudului, culese de *Iuliu Bogdariu*. Preţul 50 b. (cu posta 56 b.)

Teoria dramei cu un tractat introductiv despre frumos şi arta de prof. Dr. Iosif *Blaga*. Preţul coróne 3.60 (plus 30 b. porto)

„Pe pragul mormêntului," de preotul *G. Simu*, conţine versurĭ funebrale pentru popor şi pentru inteligenţĭ. Pr. 50 banĭ (+ 6 b. porto .

Nu mĕ uita! Colecţiune de versurĭ pentru ocasiunĭ funebralĭ. Aranjată prin N. F. *Negruţiu*. Ediţ. IV. Preţul 50 banĭ. (+ 5 b. p.)

Bocete ad că **Cântărĭ la morţĭ**, adunate de *I. Pop-Reteganul*. Preţul 80 banĭ (+ 10 b. p.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 August n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.30
Renta de coróne ung. 4%	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100 —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	203.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	162.40
Renta de argint austr.	101.95
Renta de hârtie austr.	101.80
Renta de aur austr.	121.65
Losurĭ din 1860.	152.40
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 98
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	729.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	684 75
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	117.02½
London vista	238.80½
Paris vista	95.17
Rente austr. 4% de coróne	99.90
Note italiene	94.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 12 August n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	— —
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris fonc. Albina 5%		101,—	„	102.—

Sz. 7052—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy Borzea György végrehajtatónak Borzea János a Vazulé végrehajtást szenvedő elleni 90 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén levő Alsó-Visten fekvő, az alsó-vistei 248 sz. tjkvben A †

529, 530, 535	hrsz.	fekvőre	376	kor.	4510, 4513, 4514	hrsz.	fekvőre	13	kor.
685/1	„	„	36	„					
847	„	„	23	„	4794	„	„	5	„
1022	„	„	20	„	5395, 5398	„	„	18	„
1077	„	„	45	„	5689	„	„	11	„
2006, 2007, 2008, 2009,	„	„	5	„	5756, 5759/1	„	„	6	„
					5878/2	„	„	15	„
2185	„	„	23	„	5900/74	„	„	11	„
2278	„	„	7	„	5900/269	„	„	20	„
2300, 2304	„	„	6	„	6429	„	„	73	„
2360	„	„	17	„	6815	„	„	12	„
2476/2	„	„	45	„	7071	„	„	27	„
2626/3	„	„	35	„	7199/1	„	„	22	„
2704/2	„	„	36	„	7200	„	„	13	„
2785, 2787	„	„	22	„	7203	„	„	16	„
2796, 2799, 2801	„	„	71	„	7204/1, 7207	„	„	4	„
					7327/1	„	„	30	„
3224	„	„	8	„	7655/1, 7787, 7788/1	„	„	78	„
3741	„	„	4	„					
4006/2	„	„	9	„	7809	„	„	31	„
4389/2	„	„	3	„	7841	„	„	36	„

és a 266. sz. tjkvben A † 642 hrsz. fekvőből Borzea János a Vazulé időközben Blehutz Froszina férj. Borzea Jánosnéra átirt 4/36 od részjutalékára 177 kor. 77 fillér, összesen 1409 korona 77 fillérben ezennel megállapitott kikiáltási árban, elrendelteés hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi szeptember hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor** Alsó-Visten megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi junius hó 21-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Schupiter
kir. albiró

610.1—1